

Юнес Бен Зайед, Хуссам Бузгарру, Нідаледдін Бен Шейх, Паскаль Нгуїен

Нелінійна прогресивна політика ціноутворення на постачання води в Тунісі: соціальна справедливість та ефективність

Економічна теорія та останні емпіричні дослідження свідчать про те, що нелінійна прогресивна політика ціноутворення на постачання води є найбільш корисним засобом для зниження попиту на воду у країнах, що страждають від її нестачі. Новизна цієї статті полягає у використанні панельних тестів на взаємозалежність Педроні (1999) з використанням баз даних для аналізу двох рівнів споживання (низького та високого) від організації-регулятора водних ресурсів у Тунісі за останні 27 років. Результати дослідження свідчать про те, що підвищення тарифів на воду було успішним для раціонального використання водних ресурсів у Тунісі. Автори роблять висновок, що, у довгостроковій перспективі, частка споживачів з високим рівнем споживання води зменшується при підвищенні її ціни, в той час як серед групи споживачів з низьким рівнем споживання, що складається в основному з домогосподарств з низьким рівнем доходу та стабільним попитом на воду, частка споживачів є нечутливою до змін ціни на воду і кількісно не змінюється. Автори статті рекомендують впровадження нелінійної прогресивної політики ціноутворення на воду для зниження попиту великих споживачів з метою забезпечення ефективного її використання та доступу малозабезпечених споживачів до ресурсів для забезпечення соціальної справедливості.

Ключові слова: ціноутворення на воду, двокомпонентні тарифи, Туніс, панельні тести на взаємозалежність.

Класифікація JEL: Q25, Q56.

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International license, що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.

Юнес Бен Зайед, Хуссам Бузгарру, Нідаледдін Бен Шейх, Паскаль Нгуїен

Нелинейная прогрессивная политика ценообразования на снабжение водой в Тунисе: социальная справедливость и эффективность

Экономическая теория и последние эмпирические исследования свидетельствуют о том, что нелинейная прогрессивная политика ценообразования на снабжение водой является наиболее полезным средством для уменьшения спроса на воду в странах, страдающих от её нехватки. Новизна данной статьи заключается в использовании панельных тестов на взаимозависимость Педрони (1999) с использованием баз данных для анализа двух уровней потребления (низкого и высокого) от организации-регулятора водных ресурсов в Тунисе за последние 27 лет. Результаты исследования свидетельствуют о том, что повышение тарифов на воду было успешным для рационального использования водных ресурсов в Тунисе. Авторы делают вывод, что, в долгосрочной перспективе, доля потребителей с высоким уровнем потребления воды уменьшается при повышении её цены, в то время как среди группы потребителей с низким уровнем потребления, состоящей в основном с домохозяйств с низким уровнем дохода и стабильным спросом на воду, доля потребителей является более нечувствительной к изменениям цены на воду и количественно не меняется. Авторы статьи рекомендуют внедрение нелинейной прогрессивной политики ценообразования на воду для уменьшения спроса крупных потребителей с целью обеспечения эффективного её использования и доступа малообеспеченных потребителей к ресурсам для обеспечения социальной справедливости.

Ключевые слова: ценообразование на воду, двухкомпонентные тарифы, Тунис, панельные тесты на взаимозависимость.

Классификация JEL: Q25, Q56.

Статья находится в открытом доступе и может распространяться на условиях лицензии Creative Commons Attribution 4.0 International license, что позволяет повторное использование, распространение и воспроизведение на любом носителе при условии наличия соответствующей ссылки на оригинальную версию статьи.